

De Amsterdamse Jeugd

„Ome Sanny” is haar idool

TOEN OP 15 AUG. 1924 in een wiegje van het toenmalige Ned. Isr. ziekenhuis aan de N. Keizersgracht een zuigeling lag, die bij de burgerlijke stand als Samuel Hemerik werd ingeschreven, kon niemand vermoeden, dat dit mensje eens „Ome Sanny” zou worden, nu al jarenlang het idool van de Amsterdamse jeugd. Want Ome Sanny is jeugdleader „par droit de naissance” en iedereen heeft zijn kleine, beweeglijke figuur wel eens in de weer gezien tijdens massa-optochten en -feesten, waarbij in totaal al honderdduizenden kinderen betrokken zijn geweest.

NA DE OORLOG namen de (inmiddels gepensioneerde) politiecommissaris de heer E. J. A. Rademaker en brigadier de heer J. de Roos (van bureau Warmoesstraat) het initiatief „iets” voor de naoorlogse jeugd te gaan doen. Zo werd de sociaal culturele stichting „De Nieuwe Binnenstad” opgericht, die 15 april a.s. haar 5-jarig bestaan viert. En in 1952 „ontdekten” zij de heer Hemerik, toen hij als spelleider in het Amsterdamse Bos optrad, wiens motorische eigenschappen men hard nodig had.

SANNY HEMERIK
succesvol organisator.

SEDERT men hem voor hun jeugdwerk wist te winnen, ging het „semper crescendo”, vooral nadat een overkoepelend lichaam „Tussen Amstel en het IJ” was opgericht, waarbij thans 12 buurt- en kinderverenigingen zijn aangesloten. ’t Spreekt vanzelf, dat de heer Hemerik met mr. D. J. Willet, mr. N. P. C. M. Moens en notaris A. H. van Ketel in het bestuur daarvan zit.

Ten huize van „Ome Sanny” (32) aan de Prinsengracht — in zijn werkkamer stijl Louis XIV; de gangen hangen vol met ruim 100 vaantjes, bekertjes en plaquettes hem door dankbare organisaties aangeboden — vroegen wij wat onder zijn leiding tot nu toe voor de Amsterdamse jeugd is bereikt. „Meer dan 200.000 kinderen hebben nu reeds in vrijwel alle zalen van Amsterdam uitvoeringen bijgewoond op het gebied van ballet, toneel, film, pantomime, marionetten, circus, poppenkast, goochelen en buikspreekers”, zo antwoordde hij, „en bovendien hebben wij 70.400 volwassenen van allerlei kunstuitingen doen genieten.”

„Daar moet heel wat organisatorisch werk aan verbonden zijn”, meenden wij.

„Ongetwijfeld, vooral als u be-

denkt, dat wij 42 maal muziek-
korpsen recruteerden, 109 pro-
gramma's voor de kinderen opstel-
den, 174 maal een zaal of theater
bespraken, 5 kerkuitvoeringen re-
gelden, 7 herdenkingen organi-
seerden en, in totaal, 5046 fakkels
meevoerden, om van de duizen-
vlaggen nog niet eens te spreken.
Voorts omvat onze stichting:
bioscoop-, voetbal- en kampeer-
clubs, terwijl wij ook nog 5 mei-
herdenkingen, tentoonstellingen,
Oranjedagen, draaiorgelconcour-
sen, winkelweken, straatversie-
ringen, rondvaarttochten en nog
veel meer organiseren...."

Z.g. ongrijpbare jeugd

„En wat ten aanzien van de z.g.
ongrijpbare jeugd?" vroegen wij
hem.

„Ook die geniet onze belangstel-
ling", antwoordde de heer Heme-
rik. „En wij zijn er al in ge-
slaagd de z.g. Leidsepleinjeugd
een eigen clublokaal te geven,
waar 3 maal per week (onder
eigen leiding) bijeenkomsten wor-
den gehouden en o.a. in forum-
verband verhelderende gesprek-
ken worden gevoerd. Nu beschikt
deze groep reeds over een eigen
maandblad, filmliga, expositie-
ruimte, drukkerij en „com-
bo's".... Onze laatste aanwinst
noemt zich „The Amsterdam Mo-
dernists Club", die zich in januari
van dit jaar bij onze stichting (die
geheel neutraal te werk gaat)
heeft aangesloten, hetgeen als een
unicum in ons land beschouwd
mag worden."

Meer en meer geraakten wij on-
der de indruk van de aangeboren
pedagogische talenten van de heer
Hemerik, die geheel in het jeugd-
en jongerenwerk opgaat en heel
wat werk weet te verzetten. En
vooral verbaasden wij ons erover,
dat in zó'n antieke omgeving als
zijn werkkamer onder eeuwenou-
de baldakijns zulke moderne
ideeën geboren en.... uitgevoerd
kunnen worden. Wij wensden onze
populaire „Ome Sanny" nog veel
succes als Amsterdams jeugdlei-
der toe. Echo, 14-4-1957